

[Poul Møller.]

det drejer sig om. Men så tilføjede han: kan det ærede medlem ikke se forskel på 300 000 og 700 000? — Som om jeg ikke kunne se forskel på de to tal! Det kan jeg nok, og det mærkværdige er, at det, jeg citerede af det ærede medlems udtalelse, var fra behandlingen i foråret af loven om tvungen opsparing, om de 700 000 opsparingspligtige, nemlig loven af 16. maj 1951. Med formandens tilladelse vil jeg gerne bringe et citat yderligere fra den tale, det ærede medlem holdt ved den lejlighed, hvor det altså drejede sig om de 700 000 — det findes på sp. 3580. Det ærede medlem siger:

„det forslag, der her foreligger“

— altså det sidste forslag om tvungen opsparing —

„regner jeg for at være meget trykkende for en del af befolkningen, men for de fleste drejer det sig dog kun om en ompostering“.

Og sp. 3585 findes det citat, jeg bragte i mit første indlæg, hvor det ærede medlem siger:

„Altså stort set for langt den største del af befolkningen vil det kun være en ompostering, der finder sted.“

Og det var om de 700 000 det ærede medlem sagde: for langt den største del. Så lidt kendskab havde det ærede medlem dengang til den danske befolkning og 700 000 skatteydere her i landet, at han troede, at størstedelen af de 700 000 havde konto i bank eller sparekasse. Siden har visse demonstrationer belært det ærede medlem om et og andet, men det var bedre, om det ærede medlem kunne finde orden i det, han siger de forskellige gange, vi drøfter denne sag.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen mente, at det var nogle mærkelige mennesker, der spurgte mig. Det er muligt, men det er fortrinsvis det ærede medlems partifæller, der kommer og spørger mig; så kan han selv afgøre, om de er mærkelige.

Nu vil jeg gerne sige om den gentagne udtalelse, at en aftale er en aftale; ja, det ved vi meget vel, men når de forudsætninger, under hvilke aftalen indgås, ikke længere er tilstede, eller betingelserne derfor ændres, så har man da mulighed for at lave nye aftaler, blot man tager initiativet og går i forhandling. Nu forstod jeg det ærede medlem, da han stod her på talerstolen sidst, således, at det ligefrem havde givet de socialdemokratiske ledere et chok,

da de så, at der i regeringskredse var tale om at opgive loven, at de ligefrem tænkte: hvad er nu det? — men blev beroliget ved at få at vide, at regeringen fastholdt loven. Det havde været rimeligere, om partiet i henhold til sin stilling, med de hundrede tusinder af vælgere, havde rejst spørgsmålet om at få en anden aftale, der sikrede de små hjem mod denne politikens virkninger, og havde fået loven ophævet.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Den går ud på, at jeg ville finde det mere rimeligt og mere loyalt af ham at vente med at rette beskyldninger mod mig og andre for at administrere mod loven, til det ærede medlem har gjort sig bekendt med bekendtgørelsen og vejledningen, der skal udstedes i anledning af denne lov.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Jeg vil først sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at ca. 100 mill. kr. i grundskyld, som vi foreslog skulle opkræves og efter nærmere bestemmelse bruges til skattenedsættelse, ville binde 2 milliarder i købekraft. Det ville nemlig binde den jordværdi, som bliver genstand for handel og omsætning. Altså, hvis ikke man forstår det, forstår man overhovedet ikke grundskyldens problemer (Muntherhed). Men det gør det ærede medlem hr. H. C. Hansen i modsætning til de konservative, det er forskellen. De binder et meget større beløb — det kan vi godt drøfte videre en dag, hvis det er nødvendigt. De love, vi har stemt for her i rigsdagen, har vi ansvaret for i modsætning til socialdemokraterne, der har stemt for dem alle sammen og derfor også har ansvaret for dem alle sammen.

Jeg giver det ærede medlem hr. H. C. Hansen ret i, at en aftale er en aftale. Men i denne forbindelse vil jeg sige, at vi stillede først vort forslag her om afskaffelse af den bundne opsparing, efter at jeg havde set, at det kunne lade sig gøre at afskaffe rejsskatten, hvor også en aftale var en aftale. Jeg tænkte, at når man kunne afskaffe den ene gale lov, kunne man måske også afskaffe den anden. Jeg beklager, at man ikke her fulgte den samme linie.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Øllgaard, at jeg har ikke sagt, det er grundlovsstridigt, men jeg kan ikke se nogen hjemmel derfor i grundloven. Men